

॥ मेहेरामनि साहेबो ह्ये, नवीन साकसिंह तथा ॥

श्री परमात्मन नमः

लालसिंह तथा यशोमतिनां
नाटकनां गायनो.

100-44388-100

આણંદ જી. વિ. નરભેરામ જોશી.

संज्ञा—संज्ञा

सुभाषि १ ए

Un gene

6100

सत्य शीववादी वरुण्यो, अपेक्षुम जीताम
पांथी हुज माशी इरी, सधु जन बेसी साद.

२५५६१६

ਮਾਧੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮਾਧੀਆਂ ਪਾਠੀਆਂ

"श्री श्री जगन्नाथ स्वामी" भा.

નચુભાઈ રામચંદ્ર માધુલીયાએ છાપ્યાં

આ ચોપડી સન ૧૮૬૭ ના ૨૫ માં આક્ટ મુજબ
૨૭૯૨ ક્રાવી સર્વે હકદારોએ પોતાને સ્વાધીન રાખ્યા છે.

2206 1070

214 967

THE LIFE OF

કાષ્ટરની આપુતમ દવા બામનીન પાત્રી ઉપે.

શ્રી પરમાત્મનેનમઃ
લાલસિંહ તથા યશોમતિનાં
નાટકનાં ગાયનો.

મંગલાચરણ.

ઈશ્વર સ્તુતિ.

(રાગ—ધનાશ્રીની ગઝલ.)

નમન કરે જગરાય ભોળા શંભુ, નમન કરે જગરાય. ટેક.
આપ આશ્રયથી અંથ આદરીયો, ત્રિપુરારી કરો સહાય. ભોળાં
વિધન હરન સુખકરન શરનધુ, મેહેર કરો ત્રિપુરાય. ભોળાં
આણુંદજી તમ પાય પડીને, ગુણ અહોનિશ ગાય. ભોળાં
સર્વ પાત્રો રાગ ભોપાળી કહ્યાણુ. (શ્રી જગતપતિ એ પ્રગાણુ.)

પ્રભુ પરાત્પના, દયાળુ છો ખરા;

વિનતી અલ્પ હર ધરી, સ્વિકારો ઈશ્વરા. ટેક.

તુજ ગુણ ગણતાં પાર ન આવે, છો તું દીન દયાળુ;
જગ વ્યાપિકડો અવિચળ નામિ, કરુણા કરો કાપાળ. પ્રભુ.
હોલા તારી ચોદશ જામી, જગત તણા સૃજનાર;
સત્યવાદીને સતિ નારની, આપ કરોછો વાહાર. પ્રભુ.
ગહન ગતિછે ઇશ તમારી, જગકર્તા જગરાય;
મેહેર કરો અગ ઉપર જોધી, કાંઈ સુદળ સહુ થાય. પ્રભુ.

પ્રગટ નાથ ગાહાદેવ ખીરાજે, સદા શિહોરમાં આપ, પ્રભુ.
રિદ્ધિસીદ્ધિ આપે અમને, ટાળેને પરિતાપ.

નહી જાતમી વટ બિરાજે, શંભુ આપ સદાગ; પ્રભુ.
નવિન ખેત્ર હુલાસે કરીએ, કરે અમેને સદાય.

હરનિશ તારે આશ્રય આવી, ગાયેં શુભ અપાર; પ્રભુ.
વિદ્ધિ હરોને જગના સ્વાગિ, પાત્રેનાં આ હાર.

સહુના સંકટ આપ કાપી, સુકૃત્યે ધાત્રે સદાય, પ્રભુ.
શુભ ગાય છે દાસ આશુદ, નાટક પ્રારંભ થાય.

રાગ-ખમાયની હુમરી.

આલો સભ વાદીનું ચરીત્ર દરજાવીયે;
નીતિ રીતિ પ્રીતિથી ભરિત તે મગધિયે. ટક.

સતિ યશોમતિ તથું પતિવ્રત લાવિયે,
શીયળ સાચવ્યું પ્યાર ખેત્ર તે ખતાવીયે. ચાલો૦

રાખો સહુજન સદા રીતિ તેવી આણીયે,
નીશદિન અંધુ તેથી સુખ અતિ આણીયે. ચાલો૦

પતિવ્રતા પત્નિ થઈ શુદ્ધ રીતિ ધારિયે,
અવિચળ નામ રત્ન કીર્તિને પ્રસારિયે. ચાલો૦

સુરીતિ ગૃહિને દુરીતિને મહુ ત્યાગીયે,
ભરતભૂમિમાં રીતિ ધરે તેવું ગાગીયે. ચાલો૦

સૂત્રધાર-પડદામાંથી બહાર આવી'

ગીતિ-લાવણી

કનકાપૂરી મધ્યે, લાલસિંહને યશોમતી રાણી,
શ્રીએ પતિને પૂજ્યો, નીત્યે પેતે પ્રભુ વૃદ્ધ બાણી.

પ્રીતી પરસ્પર રાખી, રાજ્ય ચલાવ્યું ત્યાં રૂઢુ ભારી,
 ઘણે દીવસે વનમાં, સત્ય પાળવા જાયે નરનારી.
 તે સહુ બંધુ પાસે, આશુદંટ કૃત નાટક હું બજવું,
 જોઈ ધરો તે રીતી, સત્ય શીયળ શુભ કાળ સદા સજવું.

અંક પેહેલો.

પ્રવેશ ૧ લો.

(સ્થળ યશોભતિનો જગીચો-યશોભતિ તથા દાસી,
 (યશોભતિ દાસી પ્રતે પોતાના મતિ સંબંધી કેટલીએક
 વાતચિત કર્યા પછી તેની જન્મભતિથી હોવાથી પતિ વા-
 સ્તે દુઃખ વીણતી વીણતી આનંદ સાથે ગાય છે.)

રાગ રીંડી.

દાસી નાથનું પૂજન કરું પ્રીતે,
 પુષ્પો વીણજે હર્ષિત થઈ ચીતે,
 સ્વામિ મુજ પ્રભુ તુલ્ય છે ખચીને. ટેક.
 પુષ્પો એકઠાં કરે તું ભારી દાસી,
 પૂજન નાથનું કરું છઠું હુલાસિ,
 સદા એમના દરશનની છુ પ્યાસિ. દાસી૦
 લેજે ગોગરો ગુલાબ ધણી પ્રીતે,
 ચંપો કેતકી ભે રાખી હર્ષ ચીતે,
 સુવદાવદી ચંબેલી ખીતે નીકરે. દાસી૦

મરવેને માલતિનાં પુષ્પ લેજે,
 કણેર સુરતાં, તું ધ્યાન ખરે દેજે,
 વીણુ પુષ્પ હું પતીના ખગર દેજે દારી૦
 આજ એકદા થયા છે પુષ્પ ઝાઝાં,
 વળી નીલથી લાગે છે અતી તામ્ર,
 મુગ હર્ષતી રહેતી નથીરે માત્ર. દારી૦
 (મેહલ તરફ જાય છે.)

પ્રવેશ ૨ જો.

સ્થળ-યશોભતિના મેહલ.

(પ્રાસુનાથને વધારે વખત થવાથી યશોભતિ દારી પ્રત્યે.)

(રાહ—દક્ષિણી રાહની લાવણી.)

નાથ નાવીયા, દારી જ આ વારરે,
 ચિત્ત ઉદાસ, પ્રીતમ પ્રાસ, છકે નિરાશ, મળવા આશ,
 થાય છે આવારરે. નાથ નાવીયા૦
 જલદી જા તું યેન, વચન દીલે મારરે,
 જાને યેન, દુખ તું દેન, અશ્રુ જેન, પડે ન યેન;
 ગમે નહીં આ ઠારરે. નાથ નાવીયા૦
 પતિ વીના ધડી, જાય નહીં આ ઠારરે,
 મેહલ માંય, મન મુંઝાય, દુખ થાય, સહુ ન જાય;
 શોક છે અપારરે. નાથ નાવીયા૦
 વખત જાહુ યમે, નાથને લે ઠારરે,
 નથીજ સુખ, પ્રભાટે દુખ, પતીનું સુખ, જાને સુખ.

લાવ્ય જઈ આ વારરે. નાથ નાવીયાં
લલિતા અહીંથી જા, દયા કરી જગારરે,
કુત્ર સુધાય, સમય જાય, દુખ થાય, લાવ્ય આંધ,
આવંદથી આ ઠારરે. નાથ નાવીયાં.

લલિતા— (ઉપરનો રાહ.)

ઉદાસ નહીં થશો, પ્રિય બેની મારીરે,
જઈ છું સાંધ, લાવું આંધ, આવે રાય,
હર્ષ થાય, જઈ છઈ તે ધારીરે. ઉદાસ.
આપના પ્રત્યે, પ્રીતિ તેની સારીરે;
છે તે શર, નીતથી પૂર, અતિ છે નૂર;
છે ભરપૂર, વિદ્યા મૃદિ છે સારીરે. ઉદાસ.
પ્રીતિ જે નગની સાથ, દમયંતિ સતિ નારીરે;
તેરીજ આપ, રાખો છો સાદ, ટાળોને તાપ;
છોડો વિલાપ, વચન આ વિચારીરે. ઉદાસ.
શોક તો તજો, આવ્યા પતિ વિચારીરે;
યુદ્ધિરૂપ, છે અનૂપ, જો સ્વરૂપ;
ભાગ્ય ભૂખ, મેળ્યા સમેમે મારીરે. ઉદાસ.

(એટલામાં સિંચા આવ્યાથી)

યશોમતિ— રાખ સિયાનો કનરો.

પ્રાણપતિ અહીં રહો. સુખદાર્ઠ, વિશ્વંશ અતિશે ધયો કેમ સાંઈ-ટેક
તત્ત્વ છું જેમ જાણીશીશી, વિશેષાખરે પ્રતિ છે દુઃખદાર્ઠ. પ્રાં
આપ વિના પણ વર્ષ સમજાયે, તેની રહો મુજ પ્રીય પતિ આંઈ. પ્રાં
રીતિ જાણો છો પ્રાણપતી મારી, માટે અપરાધ રાખો જુદાર્ઠ. પ્રાં

હાસીનાં ઉર વચન ધરીને, વખત વધારે ન કરસો ત્યાંઈ. પ્રાણુ
હાલસિંહ— (રાગ ઉપરને.)

ઉદાસ પ્રિયા તું નહીં આ મારી, આંહી રહું છું સુખ અતિ ધારી. ઉ.
તુજની પ્યારી જીવદર્શ નથી તો, દીવગીર નહીં આ હે મુજ નારી. ઉ.
શશી સમ સુંદીર મુખ નીલાણું, છે તે અતિશે મને સુખદારી. ઉ.
તારણી જાણું પતિવ્રત તારું, પતિવ્રતા ખરે છે પ્રિયે મારી. ઉ.
વિશેષ વખત કદિ લાગે લાતો, ધરવું નહીં દુખ દીવગાં પ્યારી. ઉ.
મધુર મનોહર વચનો સુણીને. પામું અંતરમાં સુખ ભારી. ઉ.

માલિનીવૃત્ત.

મધુર વચન તારાં, કાળિની દીવ ભાવે,
વદન તુજ નિહાળી, મામિની મોહ આવે,
અમિક સરસ રાખું, પ્યાર છે માલિ નારી,
તારણુ વચનિ કાગા, પ્રાણુ પ્યારી તું મારી.

પ્રવેશ ત્રીજો.

સ્થળ—યશોમતીનું પૂજનગૃહ, સંકરવૃંદ દેડું.

યશોમતિ— રાગ—હીંડી.

કરું અર્જ શીવ આજ આ સ્વીકારો,
મુજ નાયનું આશુધ્યા તો વધારો.
જેથી મુદ્દળ થાય વિષુ જન્મ મારે,
કરું અર્જ શીવ આજ આ સ્વીકારો.
મુજ નાયને સદાયે સુખી રાખો,

(૭)

દુખો હોય તે તમામ ટાળી નાંખો;
શેવા નાથની કરે હું પાસ રાખો,
કરે અન્ન શીવ આન્ન આં રિવકારો.

પ્રવેશ ચોથો.

સ્થળ-કનકાપુરી પાસેના વનમાં સોમ્ય રૂપીનો આશ્રમ

સોમ્યરૂપી--(મુજ ઉપર મુજરી એ રાગ.)

મેં કીર્તિ મુજી છે લાલસિંહ જે રાય,
માટે મુજને ત્યાં જવાનું ચિત્ત થાય,
સહુ પ્રજા ગણે છે સત્તવાદી છે રાય,
કહે મુખ થકી વચન ગિથ્યા નવ થાય,
હું જાઉં માદર ધામ થકી ત્યાં આજે,
મેક વચને જાંઘુ રાય જોવાને કાજે,
ખાંધી વચન થકી હું કરે માદર કાજ,
માથું સાર પછી હું તેગની પાસે રાજ.
જોઉં વચન પાળીને રાજ આપે કે નાંહી,
નહીં પાવે જોલ તો આવીશ પાછે આંહી,
જોઉં ખરી કીર્તિ ફેલાણી છે કે નાંહી,
શેવા રાજ જવું છે આજ મનમાં આડી.

(થોડીવાર નગરીમાં લાલસિંહની કચેરીમાં જાય છે.)

અંક ૨ જો.

પ્રવેશ ૧ લો.

(સ્થળ લાલસિંહની કચેરી.)

(લાલસિંહ પ્રધાન પ્રત્યે રાજ્યનો હેવાલ પૂછેછે.)

(રાગ ઈંદ્રિસલાની ગજલ.)

પ્રધાન પ્રજા છે સુખી દુખી તે કહો રીત,
 વૃતાંત કહો રાજ્યનો છે સુશ્રવાને પ્રીત.
 સુખશાંતી આ નઅમાં કે કેમ તે કહો,
 કેવાં છે કળા કામ, વિદ્યાભ્યાસ એ કહો.
 પ્રજાને કેવો ન્યાય તો મળે છે કે પ્રધાન,
 ગરીબને અપાય કે ન પ્યારા ખાનપાન.
 પ્રજાને સુખો રીતથી મળે કે નહીં;
 વિસ્તારી કહો વાત રાજ્યની તમે અંહી.

ગુણસાગર [પ્રધાન—રાગ ઉપરનો.]

અલંત છે પ્રજા સુખી દુખ કોઈને નથી,
 આપોછો ન્યાય સુખ રહુ રાજના પતી.
 કેળવણી લેવાય છે નરનારમાં અપાર,
 કળાને કામછે અતિ કહું છું નીરધાર.
 ગરીબને આ રાજમાં અપાય છે અનાજ,
 રીતછે શુભ સહુ પ્રજાની થાય રહાં કાજ.
 ધર્મ તથાં કાર્ય નઅમાંહી નીલ થાય,
 પ્રજા ફરે સુખેથી અમીતિનો દે ન પાય.

(પોતાની જન્મતીથિ હોવાથી કંચનીને આજ્ઞા આપી કરે છે.)
 રતીસેના ને ચંદ્રસેન—શાહ કેરબો.

તપો તપો અવિચળ ગાદી તારીરે,
 રાજ્ય તારીરે, રાજ્ય તારીરે. તપો
 ન્યાય નીતિથી રાજ્ય કરે છે, રૈયત સુખી થાય,
 ઈશ્વર રાખે કીર્તિ અગર, આશીશ દઈએ રાય. તપો
 રાય દયાળુ આપ અતિ છે, વિદ્યા ગુણ બંડાર,
 ચડતી રાજ્ય થાય તમારી, વદીએ તે નીરધાર. તપો
 પુત્રો ઈશ્વર કુશળ રાખે, ખુશી કરો આ ઠાગ,
 કંચનીયોપર મેહર કરીને, આપોને ઈનામ. તપો
 (ઈનામ આપી વિદાય કરે છે.)

લાલસિંહ— બનઝારા.

કરો કાજ પ્રધાન વિચારી, છે દિન આ આનંદકારી,
 આજ જન્મ તીથિ છે મારી, તે ખુશાલી છે અતિ સારી,
 પુન્યદાન કરો મન ધારી, છે દિન આ આનંદકારી.
 આપો વસ્તીમાં આજ ઈનામ, કેળવણીનાં જ્યાં છે ધામ,
 તમે ખુશી કરો પ્રાગ મારી, છે દિન આ આનંદકારી,
 આજ ગરીબને આપો અન, આપો સાકર ખુશીને દન,
 ફરે હર્ષ પ્રાગ પેંકારી, છે દિન આ આનંદકારી.

(રાજાના હુકમ મુજબ પ્રધાન જાય છે, એટલામાં
 સોમ્મ રૂપી આવે છે.)

રૂપી— રાગ એખાલુરજુનો, માફ તથા ગાડી.

ધન્ય ધન્ય છે ભુખને વૃષ્ટિ, ધન્ય કાકાપુરીના ભૂખતિ. ટેક.

ભારં સુખતાં હું કાને તામ, ભૂપ આવ્યો છઉં આ ઠામ.
રામ અવર નથી તું સમાન, આપે છે સહુને અતિ દાન.
લાવ્યો સીંગ હું એક આ ઠાર, લઈ માથું તે દેને આવાર.
(રૂપી, રામને કટાર આપે છે તે લઈ રામ ખુશી થાય છે.)

રામ—(શિવધનુ' કઠણુ કઠારરે માઈ-એ રાહ.)

પાય પકું રૂપીરાય તમેાને, પવિત્ર પધારીને કીધી અમેાને.—ટક.
ધન્ય દિવસ હું આગતો જાણું, આપ આવ્યોથી ખુશી હું પ્રમાણું. પાય.
મેહેર કરી રૂપીરાય તમેાએ, વિચાર કરીને માગો જે જેયે. પાય.
માગો મુખેથી આપું હું આંહી, ડરશો નહીં તમે દીલમાં કાંહી. પાય.

રૂપી— (ખુશ રહો સનમજા, એ રાગ)

હે રાય કહે તું આપે છે શું મુજને,
ઉત્કંઠા મનમાં સ્ત્રી છે રામ તુજને
ઈચ્છા છે મારા મનમાં ભુપતી આજ;
તેથી ધ્યાન દઈને કર તું મારં કાજ.
નૃપતિ તું વચન જે આપે મુને ધારી,
હું જેછો માથું તેહ મન વિચારી.

લાલસિંહ—(જકાવો સીતમકું, એ રાગ.)

શાને સંકા લોહો રૂપીજી તમેા, માગો મુખેથી તે આપું અમેા.
આપું લક્ષ્મી જેયે તેવી રૂપીરાય, ધારેલું જે મનમાં તે પુરણ થાય.
વચન શાનું લોહો કહો માહારાજ, વગર વચનેથી આપું હું આજ.
કદાપિ બરોસો ન હોયે જદા, વચન હું આપું તે પાણું સદા.
જકાવો વચનથી માગો રૂપીરાય, ખુશાલીમાં આપું ખુશી દીક્ષ પાય.

૩૫૧— (જડાવો સીતમકો એ રાહ.)

રાજ ખુશી હું તો થયો છું મન, મને માગવાને આપ્યું તેં વચન.
હવે રાય માયું ખુશી થઈ આજ, કશું નવ જોયે આપો મુને રાજ.
આપો રાજપાટ અને મેલ સુખ, તારું સત્ય હોયે તો ભાગ્ય તું દુખ
નહીં દીલગીર થવું તારે રાય, વિચાર જો હોયે કહે મને આંધ.
(રાજ તથા કચેરીનાં માણસો વિસ્મય થાય છે.)

લાલસિંહ— બનજારા.

૩૫૨— રાજા નવ ધારી, માગી રાજગાદી તમે મારી,
વચનનાં બાંધ્યો આજે, પાર્યું પુરું થવાને કાજે,
તમે વાત આવી મન ધારી માગી રાજ૦
ખજા વચનનાં બાંધ્યો, તેથી ટેક મુકું નહીં જાણો,
તમે વાણી વચા ન વિચારી. માગી રાજ૦
રાજપાટ મુકાવ્યું માઈ, મુખે માગી વચન અવિચાર્યું,
આવિ પ્રીત વાત વિચારી માગી રાજ૦
હો રાજ ગાદી તમે મારી, પાણું વચન પડ્યું નીરધારી;
આપું કૃષ્ણાર્પણ ચિત ધારી. માગી રાજ૦
મેહેલ સુખ સર્વે તમાઈ, હવે તેમાં નથી કંઈ માઈ.
હું આંહી રહું ન વિચારી. માગી રાજ૦
તમે મુખે કરજો રાજ, પ્રજા પાળોને માહારાજ,
જાણી નથી છોડીને મારી. માગી રાજ૦
(રાજ કૃષ્ણાર્પણ કરી મેહેલે જાય છે.)

પ્રવેશ ૨ જો.

(સ્થળ-યશોભતીનું શયન ભૂવન)

યશોભતિ—દાસીને, (આશાગાડી.)

સ્વપ્ન આઘું દુખકારી, વાલી ચંદ્રાસ્વપ્ન આઘું દુખકારી, -ટેક
 પ્રિય પતિ પાસેથી કોઈએ આવી, રાજ લીધું ન વિચારી. -વાલી૦
 જાણે પતિથી વિખુટી થઈને, રજીયું છકી નીરાપારી. વાલી૦
 ખજર કાઢને તું ચંદ્રા દાસી, તક યાગે ગને પ્યારી. વાલી૦

(દાસી જાય છે એટલામાં રાજ આવે છે)

યશોભતિ—[તું ન કુમલ્લા જીવરવા--એ રાગ]

માન્ય શુકન થાયે, હો સ્વામી મારા. ટેક.
 વાલંબ થયો છે આજ અતિશે, નેત્ર ફરકે છે આંચે,
 હોલ ગમે તેમ પ્યારા સ્વામી, પણ છે વીપ્રીત કાંચે,
 સાચે સાચું મને કોને વાલા, વેહેમ મારો આલાયે.
 (કચેરીનો બધો હેવાલ કહ્યા પછી)

રાગ ગોપીચંદનો.

લાલસિંહ—સુણ પ્યારી મારી, જનતું જંગલમાં રમ આવ તું.
 યશોભતિ—નહીં સ્વામી મારા, આવું જંગલમાં આપની સાથ હું.

આપની સાથે આવું પ્યારા, જુદા કર કેમ પ્રાણ,
 સાથે લ્યેતે સ્વામી મારા, કેમ વદો આ વાણરે. નહીં૦

લાલસિંહ—સલતે કારણ જાણી પ્યારી, ત્યાં નથી તાર કામ,
 સુખેથી તું અંહીયા રહેતે, દુખ પડે તે ઠાગરે. સુણ૦

યશોભતિ—ભલે જંગલમાં દુખે પ્રવશે, સહીશ હું પ્યારા નાથ;

રીતિ માહરી જાણે છે તો, પ્રાણપતિ લો સાથે. નહીં
 લાલસિંહ—વાઘ વરનો ડર ત્યાં લાગે, ખીશો નારી જાત,
 અને કળ ત્યાં કાંઈ મળે નવ, છોડી દે તું વારે. સુણુ
 રાણી—કોટી વાતે નવ રહું આંહી, ત્યાં હું આવું સાથ,
 અર્જ સ્વીકારો સ્વામી મારા, ખીજ વદો માં વાતે. નહીં
 (નારીનો અતિ આગ્રહ જોઈ નેતે તથા પુત્રોને
 લઈ શહેર બહાર જાય છે.)

પ્રવેશ ત્રીજો.

સ્થળ—કનકાપુરીની લાગણ.

પાત્ર. લાલસિંહ તથા પ્રજાગતો.

(રાગ મેવાડા-તાડ ગોકુળ જોવા આવે.)

લાલસિંહ—મારી કનકાપૂરી નથીરે, પ્રણામ છે તુંને.
 હવે અહીંથી જાણે વન હું, પ્રણામ છે તુંને. રેક.
 પ્રણામ છે રાજ ગાદીને, મુજ મેહેલને પ્રણામ,
 પ્રણામ છે વાજા દેશને, મુજ સેહેરને પ્રણામરે. પ્રણામ.
 પ્રણામ જગીઆ જંગલા, ધન માલને પ્રણામ,
 પ્રણામ છે આ પોશાકને, મમ મિત્રને છે પ્રણામરે. પ્રણામ,
 પ્રણામ છે પીતા માતાને, કુટુંબીયોને પ્રણામ,
 પ્રણામ છે રૂપીરાયને, સહુ જનને છે પ્રણામરે. પ્રણામ.
 (ઘોડામાં પ્રજા વીગરે શહેરનું ગાણુસ આવે છે.)

પ્રજા—

[ગાંધીચંદનો રાહ.]

ધારા રાય હમારા, આવીશું જંગલમાં અમે સાથે,

રાજા—નથી કામ તમારું, પ્યારી પ્રજાએ ન કરે વાતરે.—ટેક.

નયશેઠ—વાલા રાજા સાથે આવું, નવ રહુ કોડ ઊપાય,

શા માટે તમે રાજા આપ્યું, દીક્ષમાં દુઃખજ થાયરે.—પ્યાં

કેશરચંદ—કોપ આપિતો આપે કર્યો આ, ઘટે નહીં તે રાય,

જંગલમાં શા માટે જાશે, તોપ મને દીક્ષ થાયરે.—પ્યાં

લાલસિંહ—સલા પાળવા રાજા આપ્યું, તેથી હું જાણી વન,

દીક્ષગીર શેઠ તમે નવ યાશે, વાત વિચારો મનરે.—નથીં

સૈન્યાધિ—રાજા હું છું સૈન્ય ઉપરી, પુરા થશે રે હાલ,

આપ જશે તો ઝુરી મરે હું, રાખ્યું છે અતિ વાતરે.—પ્યાં

પ્રધાન—પ્યારા મારા રાય તમે તો, કોપ કર્યો આ વાર,

આજુઘરતું આ કામ કર્યું છે, આવ્યા ક્યમ આ દારરે.—પ્યાં

વિદુશક—આપ વિના કોણ મગત લાવે, લાડ લડાવી રાય,

સંગે આવીશ નહીં રહેવાનો, દીક્ષમાં દુઃખજ થાયરે.—પ્યાં

રાજા—વિદુષક મારા પ્યારા તું તો, નહીં કરે કલ્પાંત,

આંહી રહે તું સુખ ભોગવજે, રાખી મનને શાંતરે.—નથીં

ચંદલાટ—દુહા કવિતા બોલાવીને, દેતા આપ ઈનામ,

હવે અમારી કોણ બાળ લે, તેથી રહો આ દામરે.—પ્યાં

રાજા—કરો નહીં કલ્પાંત નથીયો, આપો માં તમે દુઃખ,

કોટી ઉપાયે હું નહીં આવું, જોવા નથી મુખરે.—નથી.

આજાં પાળો રૂપીની સહુ, પુરમાં જાઓ આપ,

ન્યાય આપશે રૂડી રીતે, છોડોને પરિતાપરે, નથી.

(પ્રજાને રજા આપી સહુ જાય છે.)

(૧૫)

પ્રવેશ ૪ થો.

[સ્થળ-કનકાપુરી પાસેનું એક વન.]

(યશોગતિ, રાજસિંહ તથા વીજ્યાને તૃપા લાગવાથી પતિને કહે છે)

[જણાવેા સિતમકું]

પ્યારા નામ અકળાય છે આ બાળ, તેની તમે આવી લો સંભાળ
મુઝાતાં બેઠેને ગળે મારું મન, તેથી લાવી આપો પાણીને અન.
નથી પાણી તેથી કરે છે રક્ત, માટે વેગે લેવા જાઓને વન.

(લાલસિંહ પાણીની શોધે જાય છે)

(વાર થવાથી યશોગતી બાળને લઈ આગળ આવે છે)

પ્રવેશ ૫ મો.

(સ્થળ-આગલું જંગલ.)

(લાલસિંહ પાણી લઈ આવેછે પણ કોઈને નહીં દેખવાથી,)

(કહેા તો રાજ સાથે એ રાહ.)

લાલસિંહ—

આવ્યો જળ લઈ ન ગળે તારી,
પુત્રો નથી પ્રભુ સી ગતી તારી. ટેક.
જંગલમાં રખડી જળ લાવ્યો,
કોઈ નથી હું થયો દુખ કારી. આવ્યો.
પ્રભુજી તમે શો કામ કર્યો આ,
દયા લમારે ન દીક્ષમાં ધારી. આવ્યો.
વીક્ષણ થયો છે મુજને ત્યાંહી,

(૧૬)

તેથી ગઈ હશે પ્યારી મારી. આવ્યો.
(શોધતાં શોધતાં ધણેજ દુર નીકળી ગય છે)

પ્રવેશ ૬ ઠો.

સ્થળ—(એક અરણ્ય, યશોમતિ પુત્રો સહિત આવતી
સ્વગત.)

શિખરિણીવૃત.

કદી મારાં બાળે, અસહ્ય દુખ આવાં નથિ ખમ્યાં,
તદાપી આજે આ, અતિશય ખમે છે કરમ ક્યાં.
અહો વીશ્વાધારી શરણુ તુંજ આવી રહું સદા,
દુખો તેનાં ટાળી, ઈશ સુખી કરોને સરવદા.

(એક વડ નીચે સૌ નીંદ્રા લે છે યશોમતિ નીંદ્રા વશ
છે તેને આવી રાજનગરીનો કપટસેન નામનો રાજા ક-
પટથી પોતાને મેહેલ લઈ ગય છે ત્યાં યશોમતી વેહેમ
આવવાથી ભગૃત થઈ વીચાર કરતાં).

રાહુ—ભુરૂ ગોવિંદના મહીનાનો.

પ્રભુ આ વખતે કરું કેમ અળખા તારીરે,
દુષ્ટ લાવ્યો ક્યાંથી મને અહીં દુખ દે ભારીરે.
મારું શિયળ કરવા ભાંગ વાત વિચારેરે,
દયાનિધી પ્રભુ કરું કેમ બહુ દુઃખ આરેરે,
દ્રૌપદીની કરીને વાર ચીરો આપ્યારે,
રાખી અનેક સતિની લાજ દુખો મપ્યારે,

(૧૭)

હું અખજાની કરજો સાય પરગ કૃપાળુરે,
 દુખ દરિએ હુખી હું નાથ દીન દયાળુરે.
 (એટલામાં કપટસેન આવી તેને કઠોર શબ્દો કહી
 તેનું પતિવ્રતપાતું ભંગ કરવા વિચાર કરી પાસે આવે છે
 એટલામાં).

યશોમતિ— (રાગ ક્ષત્રી કલકનો.

હે દુષ્ટ તું દે માં મને દુખ, શિયળ ભંગ નહીં કરે.	
ગાટે જતાવ માં તારું સુખ,	શિયળ૦
દુષ્ટ વાત વિચારી ન મન.	શિયળ૦
લાગ્યો મેહેલ જળે મુજ તન.	શિયળ૦
પાપી કરમાં ખોટો તું વિચાર.	શિયળ૦
ખોલી વચન તું મારમાં માર.	શિયળ૦
તારાં વચન સુણીને અપાર.	શિયળ૦
અંગે જાળ હો નીરધાર.	શિયળ૦
નળ નારી દમયંતિ સાર.	શિયળ૦
હરિશ્ચંદ્રની તારામતિ નાર.	શિયળ૦
કુંતા માતા સિતા સતિ નાર.	શિયળ૦
સતિ સુશોચના તે નિરંધાર,	શિયળ૦
સતી દ્રૌપદી નારી જેહ.	શિયળ૦
યથે અમર પૃથ્વીમાં એહ.	શિયળ૦
સોનરાણી શુદ્ધ સતિ નાર.	શિયળ૦
યતી ઉગારવા નીકળી બાર.	શિયળ૦
સતી રાણીક દેવી જે નાર,	શિયળ૦

જેમાં સિધરાજ થયો ખુવાર. શિયળ૦
 માટે મૃત્યુ આવે કહી પાસ. શિયળ૦
 દુષ્ટ રાખીશમાં મારી આશ. શિયળ૦
 (કપટસેન પસ્તાર્થ જાય છે. યશોગતી ત્યાંથી લાગ જોઈ
 છટકી જાયછે.)

પ્રવેશ ૭ મો.

(સ્થળ-એક વિકટ જંગલ.)

(ત્રણે બાળો સુતા છે જુગ પડવાથી બેઠા બાછમે
 નાસે છે પછી વીજળા નીંદ્રામાંથી ઉઠી જાગૃત થઈ કાઠને
 નહીં દેખવાથી.)

(ઓધવજી સંદેશો-એ રાગ.)

વનમાં મુકી માતા પીતા ક્યાં ગયાં,
 જીક લાગે છે એકલી જંગલમાંય જો.
 ભ્રાત્ર ગાદરા તે પણ મુકી સૌ ગયાં,
 દુખ મને તો દીલમાં અહીંયાં થાય જો.
 કર્યા હશે મેં ખેલા જવમાં પાપ તે,
 આવીને નડીયાં, મુજને આ હારજો,
 હોતેથી માતા મુજને સંભારશે,
 નહીં ગળું હું ધરશે દુખ અપારજો.

(જાય છે)

(૧૯)

અંક ૩ જો.

પ્રવેશ ૧ લો.

સ્થળ—અંદ્રાવતી નદી પાસેનું જંગલ.

(રાજસિંહ, તથા શરસિંહ વાઘનું ટોળું મળવાથી
રાજસિંહ ગભરાય છે.)

શરસિંહ— રાગ સોરઠ ત્રેતાલ.

પ્યારા નહીં ગભરા મુજ બ્રાત સિંહ હાવશુરે,
સિંહ હાવી જનશુ પ્યારા, અકળામાં તું બધુ મારા,
ફરતાં નિશ્ચે પ્યારા મારા ફાવશુરે. પ્યારાં

બુદ્ધા થયાંછે માતા પીતા, મેળવશે તે જગનો લાતા,
ધીરજ રાખો બ્રાત સહુ નિહાળશુરે. પ્યારાં

દુખ પડે તો હિંમત ધારી, રેવું જોયે વખત વિચારી.

ખરા દયાળુ ઈશ્વરે ચિત્ત રાખશુ રે. પ્યારાં

પાંડુ કુમારને સહાય કરીને, સુંખ આપ્યું છે દયા ધરીને,

દ્રૌપદી પુર્યો ચીર નહી વીસારશુરે. પ્યારાં

સામી આ નગરીમાં જઈએ, કાઈ મનુષ્યને ઘેરજ રહીએ.

આકરી કરીને પ્યારા દીન ગુજરશુ રે. પ્યારાં

(જાય છે.)

પ્રવેશ ૨ જો.

(સ્થળ અંદ્રાવતી નદીમાં ખાતરીસેનું ઘર, ત્યાં બંને શાઈન)

યો રહે છે ધાતદીએન યોડ દીન વીત્યા બાદ આળ મુકેછે.)

(રાગ ક્ષત્રીકલંક.)

ધીક ધીક કર્યુ ખુરં તમે કાળ, અમુલ્ય હાર ગારો ચોચારે.

અથા નીમક હરામી આજ, અમુલ્ય૦

રાખ્યા ગરીબ જાણી મેં ઘેર, અમુલ્ય૦

દુષ્ટો ખુરી કરે આંહી હું પેર. અમુલ્ય૦

તમે કર્યુછે અઘટિત કર્મ, અમુલ્ય૦

પાપી નાવી શું જરાએ શર્મ. અમુલ્ય૦

ગમે તેમ કરી આપો ગારો હાર, અમુલ્ય૦

નહી તો જાણો જે ખુરં થશે સાર, અમુલ્ય૦

(બંને ભાઈ)

રાગ ઉપરનો.

નથી લીધો અમે આપનો હાર, વિચારી વદો વાણુ તમેરે.

કહીએ મુખ થકી તેહ આ હાર. વિચારી૦

થઈએ નીમક હરામી કેમ. વિચારી૦

રાખ્યા ઘેર તમે ધરી પ્રેમ. વિચારી૦

ખોડું આળ ચડાવો માં શીર, વિચારી૦

નવ ક્રોધ કરો ધરો ધીર. વિચારી૦

નહીં વદીએ જુદું કોઈ દંન. વિચારી૦

કેમ આપતું થયું આવું મન. વિચારી૦

કાઠો ભાળ તમે શેઠ આજ, વિચારી૦

પ્રભુ રાખે અમારી ભાજ. વિચારી૦

(૨૧)

પ્રવેશ ૩ જો.

(સ્થળ--એક રસ્તો).

લાલસિંહ--

શીખરિણી છૂત.

આહો સ્તંભી નારી, તુજ વિણુ આદીં હું દુખિ થયો.

વિયોગેથી તારા, મુજ મન બળે છે નથિ સયો,

અતી ખ્યારી મારી, મમ દુખ સુશીને કર દયા.

મળો આવી વાલી, હરનિશ રડું છું ગઈ તું ક્યાં,

(મન્ય છે)

પ્રવેશ ૪ થો.

(સ્થળ--એક ખીહામણું જંગલ.)

વીન્યા--

દક્ષિણી રાહ.

ક્યાં હશે પીતા, મળશે માત ક્યારેરે, વાલા બ્રાત, ખ્યારી માત,

આવો તાત, દુઃખની વ્રાત, કોને કેવી મારે રે. ક્યાં હશે

મુકી વનમાં, ગયા છે સહુ બ્યારેરે, કરું રદન, બળે છે મન,

દેખી વન, કંપે તન, દુખ બહુ બારેરે. ક્યાં હશે

ચિત્તમાં અતિ, બાય મનેરે મારેરે,

વાધ ખાય, સિંહ ધાય, સાપ જાય, બાય જરાય,

સહુ આવેને વારે રે.

ક્યાં હશે પીતા

(મન્ય છે.)

(૨૨)

પ્રવેશ પ મો.

(સ્થળ-શંકરનું દર.)

પ્રાણભો—

આશાગોડી.

ઇશ વીના નથી કાંઇ, જગત માંહે ઈશ વિના નથી કાંઇ,
નામ પ્રભુનું એહ ખરું છે, ખોટી છે ખીજ સગાઈ. જગત
કાયા, માયાને જગત સહુ આ, મિથ્યા છે પ્રિય ભાઈ. જગત
શ્રેષ્ઠ સરવમાં ભક્તિ પ્રભુની, ખીજું બધું દુષ્પદાઇ. જગત
માટે ભાઇપો ઇશ બળે સહુ, મોક્ષ ગતિ છે ત્યાં. જગત
(સ્તુતિ કરી રહે છે એટલામાં લાલસિંહ આવે છે.)

લાલસિંહ—

બનઝારા.

છે અકળ ગતિ વિભુ તારી, નહીં કામ આવે મતિ મારી,
રાય રંક કરે તું પલમાં, નથી ખાંમી કશી તુજ બળમાં,
રંક રાય કરે તું મોરારી, નહીં કામ આવે મતિ મારી.
નવ જંગલ હું રહેનારો, પણ મેહેલમાં છું વસનારો,
આજે રહેવું તે સલ ધારી, નહીં કામ આવે મતિ મારી.
ક્યાં કનકાપુરી દેશ, હતાં મેહેલ સુખ નથી લેશ,
ચમતકારી કૃતિ પ્રભુ તારી, નહીં કામ આવે મતિ મારી.
ક્યાં પુત્રો અને પ્રિયા મારી, સહુ મેળવેને દાસ ધારી;
જગ વ્યાપિક છે મોરારી, નહીં કામ આવે મતિ મારી.
ગુણ તારા મણુતાં ઈશ, નવ પાર પામું જુગદીશ.
નમું પાય પડી ત્રિપુરારી, નહીં કામ આવે મતિ મારી.

(પાસેના શેહેર તરફ જાય છે,)

પ્રવેશ ૬ ઠો.

(સ્થળ-ચંદ્રાવતી નદીમાં ધાતકી સેનતું ધર)

રાજસિંહ (કલ્યાણની ગજલ.)

માતપીતા તમે આવો આંહી, દુઃખી છે જાળ તમારાંરે ટેક.
દુષ્ટે અમપર આળજ નાખ્યું, મન બળે અતિ અમારાંરે, મા.
વેગે આવોને હર અર્જ સુધીને, થયાં છે કેમ તમે ન્યારારે. મા.

સૂરસિંહ દેશની ખમાચ.

અકળામાં તું આ ઠાર, પ્રભુ આંહી કરે વાર દુઃખ ધર ન લગાર-
પ્યારા બ્રાત આંહી, આછે કોપ અપાર પ્રભુનોજ ખરે. ટેક

પુર્યાં દ્રૌપદી ચીર, દુષ્ટે જોયું ન શરીર, માટે ધર તું ધીર.
જશે આળ નકી, ગભરા માં મુજ વીર, વીભૂ મેહર કરે. અં
કરો વિનતી આંહી, દુઃખી કરશે નહીં, આવે વારે થઈ;

છે દયાળુ પ્રભુ, કાઠે આળ આંહી, જાણી જાળ ખરે. અં

(એવામાં સાલસિંહ ત્યાંજ જઈ ચડેછે અરસ પરસ
મળ્યા પછી એક બીજની વાતથી માહિતગાર થાય છે પુ-
ત્રોને છુટા કરી પોતે સાલસિંહ ધાતકીસેનના તાબામાં રહેછે.)

પ્રવેશ સાતમો.

(સ્થળ-એક અરણ્ય).

યશોમતિ-- (સહીયર દુખ શું દાખવું).

પ્રાણપતિ મુજ ક્યાં ગયા, શોધું છું આ ઠાર,
દેખું નહીં ક્યાંઈ આપને, થાયે તાપ અપાર.

રઝળું છઠીં જાહુ દીનથી, આ વન મોગ્નર.
 કોઈ ગળ્યાં નવ મુજને, હીણુભાગી હું નાર,
 પાળી કેરા પાસથી, છુટી આવી અહીં,
 પુત્રો અને પ્યારા નાથ તે, કોઈ આંહી નહીં.
 ઈશ ક્રોધ કરો દાશી, છું મેળવેને આવાર,
 સામું દેખાય છે શેહેર આ, હું જાગીં તે હાર.

(યશોમતી ચંદ્રાવતી નમ્રીમાં દાખલ થાય છે એટલામાં
 રાજના માણસો તેને દોષીત ઠરાવી રાજ પાસે લઇ જાય છે.)

પ્રવેશ આડમો.

(સ્થળ-ચંદ્રાવતીમાં આરોપસિંહનો દરબાર.)

રાજા— (ક્ષત્રી કલંકનો રાગ.)

ધીક ધીક નારી મારીં મારાં જાળ,	આપું હું કાંશી તુને હવેરે
તુને દેખી પ્રગટે છે અતિ આળ.	આપું હું.
ધીક નારી તે કચ્ચું આ યુર કામ.	આપું હું.
તેથી મારું આ જાણું છે સુનું ઠામ.	આપું હું.
હડકપટ કચ્ચું તે ફળ નાર.	આપું હું.
મુકું નહીં તુને નિચ્ચે તું ધાર.	આપું હું.
પુત્ર મારીને ઠરી છો ગુનેગાર,	આપું હું.
ધીક ધીક હે કુર્મી તું નાર.	આપું હું.

(૨૫)

પ્રવેશ નવમેા.

સ્થળ-ચંદ્રાવતી પાસેનું અરણ્ય.

બીજ્યા--

(રાગ તકદીર હુમારા)

રખડીને થાકી વનમાં, ગળ્યાં નહીં કોઈ,
શોધુ છું તાત માત તે નથી અહીં કોઈ,
વીકટ વનમાં બનીને શોધ હું કરું,
એકલી રખડી મરું જડે નહીં કોઈ,
આવું દેખી વન આ પડે છે મન ત્રામ,
હાય હાય હું દૂખી છું આતો અહીં કોઈ,
નથી આવી પાસ તે છે દિલાસો દુખમાં,
દેખાયે સાગાં માણુસો હશે તહી કોઈ,

(બીજા છે.)

પ્રવેશ દસમેા.

(સ્થળ-ચંદ્રાવતીને પાદર, ફાંશીનો દેખાવ)

(રાગના હુકમ મુજબ યશોમતીને ફાંશી આપવાને
ધાતકીસેનને બોલાના સિપાઈ જાય છે ધાતકીસેન પોતાના
તાળાના લાલસિંહને ફાંશી આપવા માટે મોકલે છે લાલ-
સિંહ તાળામાં હોવાથી ત્યાં સહને લીધે જાય છે માણુ-
સોનાં દેખતાં લાલસિંહ યશોમતીને ફાંશી નાંખવાની તૈયારી
કરે છે.)

યશોમતિ—(રાગ સીતાજના મહીનાનો.)

મને સહાય કરો દીનાનાથ દયાળુ દયા કરી,
આપે ફાંસી મને આ રાય નથી દોશ હું બરી.
બાળ માર્યા નથી હે ઈશ્વર તોએ દુઃખમાં પડી,
આ પાપી કરે છે કાપ વાહારે આવો આ ઘડી,
પ્યારા લાલસિંહ પતિ આવો અહીંનો આગરે,
મરે આપની પ્યારી નાર રાખો આવી લાગરે,
પુત્રો પુત્રી આવો સહુ આંધ મળે તમે માતને,
આવ્યો કાળ તેથી તો આગર થશે મુજ ધાતને.

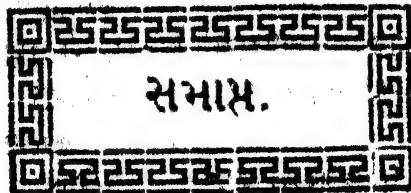
(એટલામાં લાલસિંહ તથા પુત્રો સહુ યશોમતિને
ઝોળાળે છે અરસપરસ વાતચિત્ત કર્યા બાદ એક બીજાની
સરવે હકીકતથી વાકેફ કરે છે એટલામાં વીળ્યા પણુ ત્યાં
આવી પહોંચે છે લાલસિંહ તથા યશોમતિને અતિ હર્ષ
થાય છે નગરીનાં માણસો આવો દેખાવ જોઈ અતિશે
આશ્ચર્ય પામે છે સહુ મળ્યા પછી લાલસિંહ સત્યને લીધે
પાછો યશોમતિને ફાંસી નાખે છે એટલામાં અંતરિક્ષથી
મહાદેવજી ઉતરી યશોમતિને બચાવે છે લાલસિંહ રાગ
ઉપર ધણુજ ખુશી થઈ હતું તેથી વિશેષ મુખ આપે છે
ત્યાર પછી મહાદેવજી અંતરધ્યાન થાય છે ધણુ દિવસે લા-
લસિંહ તથા તેના કુટુંબનો સ્વર્ગમાં વાસ થાય છે.)

(૨૭)

અંતર્લાપિકા.

સર્વ પાત્રો—(રાગ ભોપાળી કલ્યાણ.)

આ નં દ થી અહીં, શીવજી એ બાં ગૃહિ;
નમુ સદા હું આપને, રત્ન પ્રભુ અહી.
દયા લાવીને લાલસિંહપર, ચંચળ કરાવ્યા આંચ,
જીગ્રાસાસહુ પુરણ કીધી, નારની કરી તે સદાય.
નવનિધ આપ્યાં સુખોતેતો, રમ્ય રઘુપતિ આજ.
રંગાપતીતેં લજ્યા રાખી, સિદ્ધ કર્યાં સહુ કાજ.
મે રાખી પ્રભુ દીલગાંતારી, હો સહુ આલ્યાં વન.
રાખીસતિની લાજવિભુ તેં, રચતાં આનંદ મન.
મ નથી ઈશ્વર કબજે હરજો, વારવાર કહું હૈશ;
જાણી આણંદજીગુણગાયે, સદા નગાવી શીશ.

અગાઉથી ગ્રાહક થઈ આશ્રય આપનાર સહ- ગ્રહસ્થાનાં મુખારક નામો.

સિદ્ધાર.

- ૧૫ રા. રા. વકીલ દાગજી મક-
નદાસ.
- ૧૦ રા. રા. વકીલ જુહાભાઈ ગીમા
- ૫ રા. રા. સવાઈલાલ ત્રીભોવ
વદાસ કારકુન.
- ૫ રા. મેમણુ સુગાર વલી
- ૫ રા. મેમણુ અબદલા કાશમ
- ૪ રા. છોટમલાલ ભવાનીશંકર
ભટ.
- ૨ રા. જગજીવનદાસ ત્રીભોવ-
નદાસ કારકુન
- ૨ રા. હરજીવનદાસ જકોર કા-
રકુન.
- ૨ રા. હરીવલભ હીરાચંદ કા-
રકુન
- ૨ રા. મગનલાલ ત્રીકમજી સ્ટાં
પવેન્ડર.
- ૨ રા. સોની આણંદજી કાળીદાસ
- ૨ રા. ખત્રી વનમણીદાસ અ-
ળજી.
- ૨ રા. મેતા પરમાણુદાસ હ-
રખજી.
- ૨ રા. આસ્તી પીતાંબરદાસ હ-
રજીવન.
- ૨ રા. જોશી કલ્યાણરાય બા

પુગાઈ.

- ૨ રા. મેતા અમૃતલાલ વિં. ગાંડા
- ૨ રા. આસ્તી હરગોવિંદદાસ
જેરાળ.
- ૨ રા. જમનાદાસ પીતાંબરદાસ
મુની.
- ૨ રા. ખત્રી દેવચંદ આણંદજી
- ૨ રા. અંબારામ કરશનજી દવે
- ૨ રા. પટેલ માધવજી લાલજી
સરાફ.
- ૨ રા. હરજીવનદાસ સવજી કે-
ન્ડીડેટ.
- ૨ રા. મેતા મુળજી જેકરશન.
- ૨ રા. વલ્લભ જીવરાજ કારકુન.
- ૧ રા. મેતા જગનલાલ કરશનજી
- ૧ રા. શેઠ જીવરાજ મોનજી.
- ૧ રા. ગીરજયાશંકર ગીમા
કેન્ડીડેટ.
- ૫ રા. નાતભરામ ઈશારામ શી-
રસ્તેદાર.
- ૧ રા. જુજલાલ વિં. દામજી
પારખ.
- ૧ રા. આસ્તી પ્રભાશંકર ક-
ળાભાઈ.
- ૧ રા. વૃજલાલ જગનલાલ ઈ-
ન્દ્રીશ રકોલર.

૧ રા. મેતા મુળજી માધવજી ઈ
ગ્લીછ સ્કોલર.

૧ રા. પટેલ લખજી માધવજી ઈ
ગ્લીછ સ્કોલર.

૧ રા. છગનલાલ વિ ધનજી
બાઈ રેશન ક્લાર્ક.

૧ રા. જયશંકર પરભુરામ જો
શી તાર મારતર.

૧ રા. મોજાણીદાર છગનલાલ
ગંગાદત્ત.

૧ રા. દુલભજી જગન્નાથ વેક
સીનેટર.

૧ રા. વૈદ જોષ્ઠાલાલ જીયાશંકર

૧ રા. ચંદ્રશંકર જિમીયાશંકર

૧ રા. બાટ મુળશંકર ઘેલાબાઈ

૧ રા. મેતા અમૃતલાલ કેશવજી

૧ રા. ત્રીભોવનદાસ અમજ
રાજકોટી.

૧ રા. ગીરધરલાલ નરભેરામ

૧ રા. બામકૃષ્ણ મજારરાવ.

૧ રા. દરખચંદ વીહન.

૧ રા. ન્યાલચંદ મેહેરાજ.

૧ રા. બારોટ દુતેશંગ જોશી

૧ રા. મેતા માવજી ગોવિંદજી

૧ રા. મુની દુતારકાદાસ પી-
તાંખરદાસ.

૧ રા. શા. ગુલાબચંદ રાગજી

૧ રા. મુનીવનમાળીદાસ મુળજી

૧ રા. કલ્યાણજી કેશવજી. ધો.
બીકીયા.

૧ રા. કેશવજી મુળજી.

૧ રા. શેઠ કુબેર શાગજી મી-
મીઠાઈવાળા.

૧ રા. ખુશાલ ભાઈચંદ સદર.

૧ રા. અમી જગાલ કંઠાકંટર

૧ રા. ત્રીભોવન ગાંગજી.

૧ રા. આણંદજી ન રણુદાસ
માળી.

૧ પટેલ રમનાથ બાણુજી.

૧ રા. સીપાઈ સાલેભાઈ કેસર

૧ રા. રાજગોરદયારામ જોરામ

૧ રાજગોર જોશીલાલ પ્રાગજી.

૧ રા. ગુલાબજી રઘુજી.

૧ રા. સીપાઈ અણુજી શાભાઈ

૧ રા. સીપાઈ જીજી હસન.

૧ રા. ખત્રી દીયાળી કલ્યાણ.

૧ રા. મવાડી મુળશંકર ગૌરી
શંકર.

૧ રા. જોશી મગન નંદરામ.

૧ રા. મેગણુપીર ગામદવલી.

૧ રા. મેમણુ નુરમામદ કાશમ.

૧ રા. ખોખ કેશવજી રેગાન
(ઘોડાગાડીવાળા).

૧ ધાંચી અક્ષમાલ એમદ વૈદ

૧ મોચી દુહાદાના વીલાયતી
સામાન ખનાવર.

૧ રા. મોચી બીખા લીલા
સદર.

૧ રા. મોચી ગાંડા માવજી.

૧ રા. ખત્રી લવજી જીવરાજ.

- ૧ રા. ખત્રી દામજી નારણ
 ૧ રા. ખત્રી મીઠા જોડા,
 ૧ રા. ખત્રી ગીરધર ડાયા.
 ૧ રા. શા. દલીચંદ ગણેકચંદ
 ૧ રા. પારેખ ભગવાન કેશ
 વજી કારકુન.
 ૧ રા. દવે કાશીરામ હરીશંકર
 ૧ રા. ખવાસ જોશંગ ગીચુ
 ઉમેદવાર.
 ૧ રા. ગુલામરાય ગીરધરભાઈ
 ૧ રા. વનમાળી દેશવજી દવે
 ૧ રા. મેતા ખુશાલદાસ વિ.
 ત્રીકમજી.
 ૧ રા. જાની ગણીશંકર હરી-
 શંકર.
 ૧ રા. દવે જયાનંદ કુરજી.
 ૧ રા. મેમણ અમીવલી
 ૧ રા. જાળકૃષ્ણ કાળીદાસ મે
 હેતા.
 ૧ રા. મેમણ આદમજી હાશમ
 ૧ રા. પંડયા સોમનાથ જુહા.
 ૧ રા. કંસારા નરશીદાસ ઝવેર
 ૧ રા. કંસારા ન્યાલચંદ લવજી.
 ૧ શા તલકચંદ ગોખર.
 ૧ મેતા ગીરધરલાલ ત્રીકમજી
 ૧ રા. દીયાળ રણછોડ
 ૧ રા. ગળીયા રાજભાલ માગદ
 ઘોડાગાડીવાળા.
 ૧ મેતા છોટભલાલ પરમાનંદદાસ
 ૧ રા. માળી નારણ રતના.
- ૧ રા. પટેલ હરજી ગોખર.
 ૧ રા. શા. કેશવજી નારણ.
 ૧ રા. જોગા જીવનજી શવજી.
 ૧ રા. મેતા દૂલભજી દામોદર
 કારકુન.
 ૧ રા. નારણદાસ માધવજી શેઠ
 ૧ રા. રાઠોડ અરજણ ભવાન.
 ૧ રા. રણછોડદાસ માણજી પારેખ
 ૧ રા. શા. નરસીદાસ હરજીવન
 ૧ રા. મેતા હીરજી કયા દાખવાળ
 ૧ રા. મેમણ અબ્દલ કરીમ.
 ૧ રા. મેમણ સાહનથુ.
 ૧ રા. સીપાઈ મોતી માનજી.
 ૧ રા. ચુડીવાળા પીરભાઈ હસન.
 ૧ રા. લુવાર નથુ માધવજી કર
 સારાતાં ઓખરોખનાવનાં-
 ૧ રા. કંસારા ન્યાલ વાલજી.
 ૧ રા. ગળીયારા આદમજી અરખી
 ૧ રા. ભટ હરીલાલ શામજી
 ૧ રા. કંસારા છગનલાલ વનમાળી
 ૧ રા. મેમણ નુરમામદ અમીભાઈ
 ૧ રા. ખત્રી માધવજી મનજી.
 ૧ રા. કાણકીયા દેવચંદ ભગવા
 નદાસ.
 ૧ રા. છગનલાલ પ્રેમજી દવે.
 ૧ રા. સીપાઈ હીયાત સાભાઈ,
 કારીગર.
 ૧ રા. તુલશીદાસ હરી.
 ૧ રા. મેહેતા મોતીલાલ નાનચંદ
 ૧ રા. અમૃતલાલ જીવન મેતા.

૧ રા. કંસારા ચક્ર લખમીચંદ

૧ રા. સુખડીયા પ્રાગજી ખુશા
લ શેઠ.

૧ રા. સોની કુલચંદ છગન.

૧ રા. મેતા નાનજી નારાયણજી

૧ રા. હાવાલાલ અંબાશંકર બાટ

૧ રા. કલ્યાણજી રામજી દર-
બારી સોની

૧ રા. પંડ્યા કરશનજી વીરેશ્વર

૧ રા. સોની લાલજી રામજી.

૧ રા. મેરાઈ માધવજી હાવા.

૧ રા. શંત્રવી જગનાદાસ નાનજી

૧ રા. વૃજલાલ રણછોડ મહેતા

૧ રા. પરભુદાસ મનજી જગડ

૧ રા. રાજગોર રણછોડ પ્રાગજી

૧ રા. કેશવજી રામજી દરજી

૧ રા. બારેટ નવલશંક જ્ઞેશંક.

૧ રા. ગાંધી અમૃતલાલ વલ
ભદાસ.

૧ રા. પટેલ આણંદજી હરખ-
જી મીસ્ત્રી.

૧ રા. વનમાળી માંડાભાઈ જ્ઞેશી

૧ રા. વેણીરામ હરજીલનદાસ.

૧ રા. મણીયાર છગનલાલ દલુ

૧ રા. પડયા ચત્રભુજ લાલજી
ગાંધી.

૧ રા. વીશ્વનાથ વેલજી.

૧ રા. રતીલાલ છગનલાલ મેતા

૧ મે. રંગીલાદાસ ગોવિંદજી.

૧ રા. હરીવલભ જીવરાજદોશી

૧ રા. ખત્રી નાગજી બુઠા મ-
ણીયાર.

૧ રા. રાજ્યગોરવાલજી કાશીરામ

૧ રા. તલકચંદ ખીમચંદ કં-
ટરાકટર.

૧ વેરા ભોળીલાલ શામળદાસ

૧ રા. ત્રવાડી મણીશંકર ગૌ-
રીશંકર.

૧ કંસારા મુળજી કાનજી.

૧ મુની કલ્યાણજી પીતાંબર.

૧ રા. દુલેરાય કરશનજી દોશી

૧ રા. દામજી વસ્તા.

૧ રા. મેગણ તાલખ અમીભાઈ
પોટોઆદ્ર તરવીર જડનાર.

૧ રા. આરતી ભાઈશંકર હર-
જીવન.

૧ વાળંદ વાલજી જીવન.

૧ રા. ગળીયારા કાળા વીરા.
ઘોળા.

૧ કાણકીયા વલ્લભદાસ વીઠલ-
દાસ ઘોળાવીશી હતાલદાર
લીલીયા.

૨ રા. મગનલાલ રવજી મે-
હેતા કારકુન.

૨ મોહનલાલ પુળભાઈ કેન્ડીટે

૧ રા. બાળકૃષ્ણ લાલજી કારકુન

૧ રા. ત્રીભોવન કલ્યાણજી.

૧ રાજગોર દામજી જીવન

૧ રા. પોપટ અમરશી મેહેતા

૧ રા. ખંડુભાઈ દયાળજી દેસાઈ

- ૧ મહેતા ભવાન કડવા.
 ૧ મેતા વનભાળી મુળજી વાધ-
 હીયા પ્રગણે લીલીયા.
 ૧ રા. પટેલ માવજી મુળજી
 વાધણીયા.
 ૧ રા. પટેલ હરખજી દેવજી.
 ૧ રા. ડકર તાર માગદ લા-
 લજી ગોઢાવદર.
 ૧ રા. શેઠ માણેકચંદ જ્ઞાનવજી
 ૧ રા. દવે મોહન આશારામ
 ચામોટી.
 ૧ રા. શંકરપ્રસાદ મયાસંકર
 દેસાઈ શીરસ્તેદાર,
 ૧ રા. પોપટ રામજી ત્રવાડી.
 ૧ રા. મહેતા નાગરચંદ અ-
 ગરચંદ.

મુખાઈ.

- ૭ રા. ન્યાત્રચંદ હરજીવન પાટેખ.
 ૨ રા. પરભુદાસનાગજી મેહેતા
 ૧ રા. માધવદાસ ઠાકરશી.
 ૧ કાનજી ખટાઉ.
 ૧ કેશવ માહાદેવ કારકુન.
 ૧ મેહેતા પરમાણુદાસ ગોર-
 ધનદાસ.
 ૧ રા. મેહેતા વેલજી જીવા ધો-
 ણકીયા.
 ૧ રા. શામજી માંડાભાઈ મેહેતા

- ૧ રા. કંકર હરખજી પ્રેમજી.
 ૧ રા. જ્ઞેશી છોટમલાલ પર-
 ધાન. ભાવનગર.
 ૧ રા. ખત્રી ત્રીભોવન ગોવિંદ
 વઢવાણ.
 ૧ રા. મણીશંકર મુળજી. વ-
 ડોદરા.
 ૧ પંડ્યા રતનજી રૂપજી. મો-
 લડી.

મહુવા.

- ૧ રા. રા. જ્ઞેશી દીયાળજી
 ત્રીકમજી,
 ૧ રા. રા. કલ્યાણજી કાળા.
 ધોરાજી.
 ૧ રા. રા. માંવજી નરશી મે-
 હતાજી.

- ૧ રા. મુળજી કરશનજી.
 ચંભારડી.

- ૧ રા. મેહેતા રાધવજી કુલચંદ.
 ૧ રા. મેહેતા ચતુરભુજ વીઠલ
 ૧ રા. રમુ ખોડા—તારી.
 ૧ રા. સોની મુળજી જ્ઞેરામ
 મણોદ.
 ૧ રા. મુળુભાઈ દાદાભાઈ બા-
 રોટ, પાલીતાણા.
 રંકાડ.
 ૧ રા. ત્રીભોવનદાસ ખીમજી.

સમાપ.

મારા પાસેથી નીચે લખી દવાઓ રોકડી કીંમતે મળશે.

૧ી દવા—આ દવા કાળી તથા રાત્રી બનેને દુર કરે છે. ધાંધપર લગાડવાથી વળુ દિવસમાં પુરત તેનો ગુણુ માલુમ પડી આવે છે વળી ધણી દિવસની જુની ધાંધરને પણ મટાડે છે અજ-માવેલી છે માટે વાપરી ખાતરી કરો. જેઓ સાહેબોને મંગાવવા ખાએશ હોય તેમણે રોકડી કિંમત મોટી મંગાવી લેવી અગર વેદ્યુપે-ખલ પારસલથી પણ મોકલવામાં આવશે. કિં-મત તોલ્લા ૩ નો રૂપિઓ ફક્ત ૧.

૨ીત ગુટીકા—આ દવા આનંદ કરાવનાર છે આ ગોળી પેટમાંનો દુખાવો, બદ્દનખી, આરતી મટાડનાર છે અગ્નિ પ્રદીપ્ત કરી જીખ લગાડે છે અન પાચક કરે છે ઝાડો સાથે લાવે છે કળતર મટાડે છે અમૃતિ હેશીવારી લાવે છે આ ગોળી હિતમ છે ભેગા હિસાહ રાખનાર સાહેબોએ મને લખી જ-ણાવવું. કિંમત ગોળી ૧૪ નો ફક્ત એક રૂપિયો.

હીં સેવક.

આણંદજી વિં નરભેરામ જોશી.

સિદ્ધાર મરાઠચોકમાં.

અહેર ખખર.

આ આપમાં સીંદૂરમાં આરા ખસેલા મોકલી
 કીચતે વચાલી મળશે. અગર મનીઅડરથી ના-
 છાં મોકલી મગાલી લેવી. વલ્યુપેબલ પ્રારલથી
 મગાવશે. તોપણ મોકલવામાં આવશે. જથાભ-
 થ મગાવનાર સાદુઓને સાર કમિશન આપના-
 મા આવશે. આટે અરીદવાને હિસાબ રાખનાર
 સદગુરુઓએ નીચેને શીરનામે વાળા મોકલી મ-
 ગાવી લેવી તોટખેડ પત્ર લેવામાં આવશે નહીં.

લી૦ નમ્ર સેવક.

આજુદા પિ૦ નરભીરામ બેશી.

૧. સીંદૂર-મકાતના ઓકમાં અગર વકીલ દા

મહત મહતદાસની ઓકીસમાં.

